

Latvijas Arhitektu savienības konkursu pārskats

Latvijas Arhitektu savienības (LAS) XXII kongress 2021. gada 12. novembrī kā vienu no trim darbības virzieniem laikā līdz 2024. gadam līdz ar arhitektu prakses sakārtošanu un Arhitektūras likuma ieviešanu iezīmēja konkursu un pakalpojuma iepirkumu kvalitātes uzlabošanu.

Jaunā sasaukuma LAS padome un valde koncentrēsies uz to kvalitātes uzlabošanu. Darbs nenoslēgsies profesijas ietvaros, bet tiks orientēts uz sabiedrību. LAS ar Latvijas Ainavu arhitektu asociāciju aicinās atbildīgās publiskā sektora institūcijas un būvniecības procesā iesaistītās struktūras vienoties memorandā kopīgam darbam vides kvalitātes mērķu sasniegšanai. Laba arhitektūra nav tikai arhitektu iegriba. Kvalitatīvai dzīves videi ir jābūt katra sabiedrības locekļa prasībai – tāpat kā mājoklim, pārtikai, komfortam un citām ikdienišķām nepieciešamībām. Ne jau arhitektiem jādiktē kvalitātes prasības. Tām ir jānāk kā sabiedrības pasūtījumam, kas arhitektiem ir jārealizē piedāvātajos risinājumos. Pārskatot pagājušā gada konkursus, jāatzīmē, ka gan skaitliski, gan kvalitātē dominē privāta sektora daļa. Publiskā sektora konkursi iepakoj. Turklāt daļa šo konkursu vai nu tiks atkārtoti, vai arī atsaukti. Tas rāda, ka ir pamats iecerei par memorandu, kā arī nostiprina pārliecību par Arhitektūras likuma nepieciešamību, lai noteiktu valsts un pašvaldību atbildību par kvalitatīvas vides izveidi.

Juris Poga, arhitekts,
LAS prezidents

2021. gadā sadarbībā ar LAS ir noslēgušies pieci konkursi

1. Metu konkurss «Ēkas jaunbūve Rīgā, Dzirnau ielā 64».
2. Starptautiskais metu konkurss «Kimmel kvartāla Bruņinieku ielā 2, Stabu ielā 1 Rīgā attīstības vizija».
3. Ideju konkurss «Apartamentu viesnīcas jaunbūve Zaķusalas krastmalā 21».
4. Metu konkurss «Rīgas Celtniecības koledžas nākotnes attīstības vizija».
5. Metu konkurss «Biroju ēku kompleksa izveide Rīgā, kvartālā starp Elizabetes, Ernesta Birznieka-Upīša, Dzirnau un Satekles ielu».

ĒKAS JAUNBŪVE RĪGĀ, DZIRNAU IELĀ 64

Novietnes adrese: Rīgā, Dzirnau ielā 64. Norises laiks: 01.10.2020.-14.12.2020. 2. kārtā: 14.04.2021.-07.06.2021. Rikotājs: SIA Iela 3a. Žūrija: priekšsēdētājs Raivo Sabulis, locekļi: Andrejs Kārlis Feldmanis, Agrita Maderniece, Dainis Bērziņš (LAS pārstāvis), Juris Skalbergs (LAS pārstāvis). Atbildīgā sekretāre: Dace Kalvāne. Mērķis – iegūt arhitektoniski pārdomātu un ekonomiski pamatotu apbūves ieceri ēkas jaunbūvei Rīgā, Dzirnau ielā 64. Uzdevums – noteikt labāko starp konkursā iesniegtajiem metriem. Konkurssā iesniegto darbu skaits: 13. Konkursa norises laikā LR valdība izsludināja valsti ārkārtas situāciju (no 2020. gada 3. decembra līdz 2021. gada 6. aprīlim), un žūrija darbus vērtēja attālināti. Ņemot vērā, ka iesniegto darbu izpildījuma kvalitāte un detaļizācijas pakāpe bija atšķirīga un bija vērojamas dažādas pieejas projektēšanas programmas interpretācijā, žūrija pieņēma lēmumu – turpināt radošo sacensību starp trīs piedāvājumu autoriem, uzaicinot pilnveidot risinājumus, ņemot vērā pasūtītāja prasības un ieteikumus, un iesniegt nosacītā otrajā kārtā.

Pirmā vieta un tiesības slēgt līgumu par būvprojekta izstrādi piešķirta darbam ar devīzi **XIX919** – autori SIA «VINCENTS». Konkursa darbā piedāvātās Dzirnau ielas fasādes kompozicionālā uzbūve un apdares

materiālu un kolorita (ķieģelis, koks) izvēle ir gaumīga un interesanta. Ēkas veidols un izvēlētie materiāli labi iekļaujas Rīgas vēsturiskā centra apbūvē, jo piedāvātā ēkas arhitektūra ir viengabalaina, ielas fasādes būvplastika mūsdienīga un izteiksmīga. Ēkai akcentēta dzega, kas ir raksturīgs elements visai Rīgas centra apbūvei, fasādē uzsvērot ieeju pagalmā no ielas. Piedāvātais risinājums respektē arborista noteikto kaimiņu zemesgabalā Dzirnau ielā 62 augošā koka (kastāņas) aizsargjoslu, veidojot ielas apjomam pagalma pusē «ierāvumu». Pagalmā koncentrētas ieejas gan uz dzīvokļiem, gan birojiem, krustojoties ar auto un velosipēdu plūsmu pagalma dziļākajā daļā, labiekārtojums un apzaļumojums ir minimāls. Dzīvokļu nomenklatūra un plānojums pieņemams, pozitīvi novērtēts biroja telpās otrajā stāvā piedāvātais co-working space risinājums. Dzīvokļu plāņos atzīmēta virtuvju nišu izveide un norobežošana no viesistabām.

Otrā vieta piešķirta darbam ar devīzi **AAA4** – autori SIA «SESTAIS STILS».

Dzirnau ielas frontē veidota askētiska, kompozicionāli skaidra, oriģināla fasādes arhitektoniskā kompozīcija. Logu ritms un proporcijas labi iederas esošajā ielas apbūvē starp vēsturiskajām ēkām neatkarīgi no tā, tiek vai netiek realizēts Tērbatas ielas 7 ēkas paaugstināšanas projekts. Tas ir panākts ar fasādes raksturu, ko nosaka izvēlētais ēkas augstums (dzīvīgs ar savu mainīgumu), logu proporcijas un ritms fasādes plaknē. Ar gaumīgo krāsu izvēli fasāde rada priecīgi dzīvu iespaidu, vienlaikus ir ļoti lakoniska un vienkārša, piedāvātais materiāls ilgmūžīgs. Atšķirībā no asķētiskās Dzirnau ielas fasādes pagalma korpus rada liela, sablīveta krāvuma iespaidu. Metu konkursa pirmajā redakcijā ēkas būvprojomā dominēja lielas stiklotas plaknes, kas konkursa otrajā kārtā nomainītas ar aklām sienām. Ielas korpusam veidotas plašas terases, būvapjomu kvartāla dziļumā projektēti lēzeni slīpi jumti ar parapetiem, saglabājot lietus ūdens novadišanas, sniega kabatu un jumtu tīrīšanas problēmas. Plānotajiem stādījumiem uz jumta varētu būt sarežģīta uzturēšana, lai visa gada garumā tos saglabātu nemainīgā kvalitātē. Pakāpienveida apjomi 5., 6., 7. stāvā ar plakaniem vai gandrīz

Darba ar devīzi **'XIX919'** ielas fasādes risinājums harmoniski ierakstās apkārtējās apbūves kontekstā.

Darbā ar devīzi **'AAA4'** dominē plašas jumta terases vairākos līmeņos.

plakaniem jumtiem, kas projektēti tā, lai iekļautos 45 grādu leņķa veidotā telpā, nav raksturīga jumtu forma vēsturiskajā pilsētvidē. Piedāvājumā ir veiksmīgi nodalīta publiskā un dzīvojamā funkcija - plānotas atsevišķas ieejas uz komercplatībām un biroju kāpņu telpu no ielas, bet uz dzīvokļu kāpņu telpu - no pagalma, kur pagalma puses blīvā apbūve (septiņu stāvu ēka ar ļoti lielu kopējo būvtilpumu) ir funkcionāli nepiemērota dzīvokļiem. Kvalitatīvi izstrādāts teritorijas apzaļumošana un labiekārtojuma risinājums, nodalīta atpūtas zona un bērnu rotaļu laukums, pārdomāta auto, velo un gājēju kustība.

Trešā vieta piešķirta darbam ar devīzi **DZIZA2020** - autori SIA «**ARHIS ARHITEKTI**». Konkursa otrajā kārtā metā ir veiktas tik lielas izmaiņas, kas ļoti atšķiras no konkursa pirmās kārtas darba, ka šo risinājumu ir grūti uzskatīt par pirmās kārtas turpinājumu. Dzirnau ielas fasāde risināta sausi, pat mehāniski un salīdzinājumā ar konkursa pirmajā kārtā iesniegto risinājumu neinteresanti. Ielas fasādē veidota nemotivēti simetriska, ar paaugstinātu akcentu tās vidū, kura novietojumu nepamato ne pilsētņēmnieciskā situācija, ne

mājas plāna struktūras uzbūve. Ēkas fasādes vizuālais tēls tipoloģiski neatgādina dzīvojamu ēku. Atsauces uz asociācijām ar pildrežģi, ar kuru autori cenšas pamatot izvēlēto arhitekūras formu valodu un paņēmienu, Rīgas centra apbūves raksturam neskan pārlicināsi. Pieņemtais dzegas augstums kontekstā ar logailu lielo mērogu būs problemātisks tajā gadījumā, ja netiks realizēts ēkas paaugstināšanas projekts Tērbatas ielā 7. Arhitekūriskajos risinājumos paredzētas daudzas stiklotas virsmas un risinājumi ar metāla elementiem un CLT konstrukcijām, kas sadārdzina projekta realizāciju. Savukārt apzaļumotās terases ziemeļu pusē varētu neizturēt Latvijas klimatisko apstākļu radītos izaicinājumus un prasīs papildu izmaksas par uzturēšanu.

Veicināšanas balva piešķirta darbam ar devīzi **Gaismēnas** - autori SIA «**METRIC ARCHITECTURE**».

Piedāvājumā risināti divi savienoti sešstāvu korpusi ar atšķirīgām funkcijām - ielas daļā pārsvarā sabiedriskās funkcijas, pagalma dziļumā dzīvojamā. Dzirnau ielas apjomam veidota vēsturiskās apbūves teritorijai neraksturīga jumtu forma ar slīpu dzegu. Skatoties no

Darbā ar devīzi 'DZIZA2020' fasādes risinājums asociēts ar pildrežģi, tā pamatojot izvēlēto arhitekūras formu valodu.

Darba ar devīzi 'Gaismēnas' fasādes arhitekūriskais veidols piesātināts ar formu, krāsu un materiālu lietojumu.

Darbā ar devīzi 'ECHO' Dzirnau ielas apbūve veidota pēc pārtrauktas perimetrālās apbūves principa.

Inovativs, neparasts un vizuāli pievilcīgs risinājums oriģinālai ēkas struktūrai.

putna lidojuma, ielas būvprojoma terašu un jumta daļa ir pārāk sarežģīta un saskaldīta daudzos apjomos, kas kādā brīdī var radīt tehniskas problēmas. Ielas fasādē ir arhitekūriski interesanta un pievilcīga, ieeja/iebrauktuve pagalmā - aicinoša, akcentēta ar portālu stiklotu ķieģeļu apdarē. Dzirnau ielas fasāde atgādina modernas ēkas rekonstrukciju, kur mainās stiklojums ar melno ķieģeli vai stiklotiem ķieģeļiem, kas kopumā tomēr rada smagnēju un tumšu iespaidu. Šajā darbā var just, ka autori ieguldījuši daudz darba, kas ir darīts ar lielu milestību un lielu iedziļināšanos. Dzīvokļiem ir dzīvojamu māju raksturs, tiesa, pilsētas centrā piedāvājot iespaidīgas kvadrātūras. Plašās jumta terases ir izveidotas ļoti interesanti, bet diskutabls jautājums vai ir vērts radīt 5. stāvā ielas pusē tik sareģītas formas terases, kas orientētas uz ziemeļiem. Kopumā darbs ir izstrādāts ļoti detalizēti, dizains estētisks.

Veicināšanas balva piešķirta arī darbam ar devīzi **ECHO** - autori SIA «**DR ARHITEKTI**». Autori Dzirnau ielas fasādi veidojuši mūsdienu, askētisku un modernu, tā varētu būt atpazīstama kā 21. gadsimta ēka. Jaunbūvei vēsturiskajā pilsētvidē paredzētas izmēru ziņā

neraksturīgi augstas logu aillas (1. stāva augstums 5,2 m), kas kontrastē ar blakus ēku pirmajiem stāviem. Lielie stiklotie logu apjomi Dzirnau ielas frontē, kaut atraktīvi atspoguļo pretējās ielas puses ēkas, ir diskutabli, ataisnojami ar to, ka ielas pusē pirmajos četros stāvos atrodas tikai biroji. Dzirnau ielas 64 ēka izvietota pēc pārtrauktas perimetrālās apbūves principa, šeit nav ievērota obligātā būvlaide no vienas zemesgabala sānu robežas līdz otrai sānu robežai, tādējādi darba autori akcentē iebraukšanu nelielā un nesvarīgā pagalmā, atsedzot kaimiņu mājas Dzirnau ielā 62 pretuguns mūri, atklājot skatu uz teritoriju, kas nav domāta visiem garāmgājējiem publiskai lietošanai. Saikne ar Dzirnau ielas 62 zemesgabalu, vismaz augstāko stāvu līmeni, būtu vēlama, lai saglabātu perimetrālo ielas apbūves fronti. Koks, kas atrodas Dzirnau ielas 62 zemesgabalā, varētu būt arguments ēkas izvietojumam ar atkāpi. Katram dzīvoklim ir sava terase vai balkons, kas Rīgas centrā nav vienkārši izprojektējams un no praktiskā viedokļa ekspluatācijas laikā var izraisīt tehniskas problēmas un sarežģījumus. Piedāvājumā visvairāk paredzēti divstāvu dzīvokļi, kas ir ļoti piemēroti tirgus konjunktūrai.

Dzīvokļos ir patīkamas istabu proporcijas, kas ir tuvu kvadrātam; citos darbos, ievērtējot zemesgabala geometriju, tas nav tik labi izdevies. Dzīvokļu plānojumā dominē t.s. dzīvojamā telpa-virtuve, kas savā ziņā ir visprimīvākais veids, kā veidot dzīvokļa risinājumu, dzīvojamās telpas «kaktā» ieliekot virtuvi. Analizējot vēsturiskās latviešu ģimeniskās kultūras attīstību, Latvijā virtuve vienmēr ir bijusi atdalīta. Ari no šodienas aspekta raugoties, virtuvei vajadzētu būt telpā atdalītai vai izvietotai nišā, vizuāli paslēptai.

KIMMEL KVARTĀLA RĪGĀ, BRUŅINIEKU IELĀ 2, STABU IELĀ 1 ATTĪSTĪBAS VĪZĪJA

Novietnes adrese: Rīgā, Bruņinieku ielā 2, Stabu ielā 1. Konkursa norises laiks: 01.11.2020.-01.03.2021. Rikotājs: SIA Eastnine Kimmel. Žūrija: priekšsēdētājs Kēstutis Sasnauskas (Zviedrija), locekļi: Christian Hermelin (Zviedrija), Peter Wågström (Zviedrija), Saulė Zabulionytė (Lietuva), Andris Božē, Alona Purvlice, Regīna Bula, Viesturs Brūzis, Pēteris Blūms, Andis Silis (LAS pārstāvis), Gatis Didrihšons (LAS pārstāvis), prof. Joachim Schultze-Granberg (Vācija), Jonathan Woodroffe (Lielbritānija/Nīderlande). Atbildīgā sekretāre: Dace Kalvāne.

Konkursa mērķis - iegūt kvalitatīvus, arhitekūriski un pilsētņēmnieciski pārdomātus risinājumus Kimmel teritorijas telpiskās attīstības vizijai, izmantojot radošu sacensību, panākot racionālu līdzekļu izmantošanu un brīvu konkurenci starp konkursa dalībniekiem.

Uzdevums - noteikt labāko starp visiem konkursā iesniegtajiem metiem, kuru ņemt par pamatu, izstrādājot būvniecības ieceri, kas tiks balstīta uz piedāvāto konkursa projekta teritorijas telpiskās attīstības vizijas priekšlikumu.

Konkursā iesniegto darbu skaits: 12.

Žūrija iesniegtos darbus vērtēja pēc šādiem kritērijiem:

- būvprojoma iekļaušanās kopējā pilsētņēmnieciskajā ainavā un pilsētvides konteksts, mērogs, piedāvājuma filozofija, prasību nodrošinājums;
- būvprojoma arhitekūriskā kvalitāte (forma, apjomu proporcijas, veidols, vecās/jaunās substānces dialogs), idejas oriģinalitāte, arhitekūriskās formu valodas atbilstība ēku izmantošanas mērķim;
- ēku funkcionalitāte, plānojuma elastīgums un lietojuma daudzveidība, atbilstība nolikumam un projektēšanas programmai;
- citi specifiski kritēriji Kimmel kvartāla tēlam kopumā, tā atvērtība pret pilsētu, iekšējā atraktivitāte, funkcionalitāte un lietojuma elastīgums ilgtermiņā, tai skaitā:
 - kvartāla ārtelpa, interjers, ielas telpa ko veido teritorijas apbūve,
 - dienasgaismas loma,
 - ilgtspējības principi,
 - fasāžu dizains, detalizācija, kolorīts u. c.

Bijušās alus darītavas Kimmel teritorijai šis ir atkārtots konkurss. Jauno ipašnieku un attīstītāju SIA EASTNINE KIMMEL mērķis ir pārveidot teritoriju par mūsdienu A klases biroju kvartālu ar augstvērtīgu publisko ārtelpu, respektējot kvartāla pilsētvides evolūciju un raksturu, bagātinot dzīvi ar daudzveidīgiem pasākumiem un aktivitātēm, paredzot tikšanās vietu draugiem/ģimenei, zemnieku tirdziņam, ielu ēdināšanai, dažādiem pasākumiem, kafējnicām, mākslas galerijām u. c. Attīstītāju iecere ir ne tikai integrēt Kimmel teritorijas apbūvi pilsētvidē, nodrošinot augstvērtīgu publisko ārtelpu, piedāvājot pilsētniekiem dinamisku un drošu vietu atpūtai, bet arī atbalstīt mazumtirdzniecību un pakalpojumu, investējot sabiedriskajās funkcijās. Viens no būtiskajiem aspektiem ir kultūrvēsturiskā pilsētvide, kur teritorijas evolūcijas procesā izveidojusies divu pagalmu struktūra, kas nodala kvartāla vēsturisko un laikmetīgo zonu. Konkursa teritorijas analīze un ieceru teorētiskā koncepcija augstā profesionālā līmenī atspoguļota tikai dažos darbos, pārējos šādas sadaļas vispār nav, un, lai gan saglabāšanai paredzētas ēkas respektēja visi dalībnieki, risinājumi ir atšķirīgi.

Darba ar devizi 'Revitalizing Kimmel Quarter' plašais iekšpagalms piemērots aktīvai publiskai funkcijai.

☐ *Darba ar devizi 'Spaces & places' ērtu un patikamu publisko ārtelpu arī stundās pēc darba laika.*

Žūrija piešķir **pirmo vietu** un balvu 22 000 eiro darbam ar devizi **REVITALIZING KIMMEL QUARTER** – autori personu apvienība «**White arhitekter AB**» (Zviedrija) un SIA «**ARHIS Arhitekti**».

Skaidra pilsētvides organizācija, respektējot kultūrvēsturisko mantojumu un pragmatiskā veidā risinot jaunos, arhitektoniski kontrastējošos komercēku būvprojekcijas, lai gan par proporcijām starp veco un jauno apjomu varētu diskutēt. Veiksmīgs publiskās ārtelpas risinājums – pagalma struktūra veidota skaidri un simpātiski, atvēlot jauno būvprojekcijas pirmos stāvus publiskai funkcijai. Vēsturiskā divu pagalmu struktūra iekškvartāla vides kontekstā ir novērtēta un saglabāta – plašais iekšpagalms, atvērtais ziemas dārzs un pagalms starp biroju ēkām ar stiklotu jumtu risināts daudz maz vienā līmenī, izvairoties no sarežģītiem risinājumiem pieejamības nodrošinājumam. Iekšpagalma risinājums piemērots aktīvai publiskai funkcijai.

Jaunbūvju arhitektoniskajā veidolā iztrūkst oriģinalitātes, piedāvātais Stabu un K. Valdemāra ielas stūra risinājums tikpat labi varētu atrasties jebkurā citā perimetrālās apbūves novietnē. Obligātā būvlaide K. Valdemāra un Stabu ielas stūrī ir respektēta, stūris telpiski akcentēts gan ar paaugstinātu būvprojekciju, gan ar ieejas mezgla risinājumu. Arhitektonisko formu valoda fasādes augšējās līmeņos ir salīdzinoši garlaicīga – pārāk smagnēja, vienveidīga un bezpersoniska. Salīdzinoši garais un neartikulētais būvprojekcijas gar K. Valdemāra ielu ir pārlieku masīvs apkārtējās pilsētvides kontekstā, neraugoties uz meklējumiem dizaina niansēs un piedāvāto detalizāciju – apdari ar keramiskiem materiāliem. Zemes līmeņa fasādes fronte ir risināta patīkamākā veidā, radot vizuālu saikni ar iekškvartālu, neraugoties uz to, ka pagalma līmenis pacelts attiecībā pret K. Valdemāra ielu. Risinājums dod iespēju ierīkot autostāvvietas, nerokoties dziļi pazemē. Kultūrvēsturiskajām ēkām ir pievērsta uzmanība, autentiskuma un sajūtu līmeņa vizijas apliecina autoru izpratni. Pozitīvi, ka virs vēsturiskās ēkas apjoma piedāvāts veidot jumta terasi, nevis izvietot biroju apjomus kā citos konkursa priekšlikumos. Jaunā pagalma daudzstāvu apjoma izvietojums lenķi pret Skolas ielu ar tās mazstāvu apbūvi nav atbalstāms. Būvprojekcijas veidoti, ievērojot energoefektivitāti, t. sk. izmantojot koka konstrukcijas, nodrošinot pietiekamu dienas gaismu. Risinājumi ir piemēroti elastīgai plānojuma maiņai. Mets, lai gan bez īpašas novitātes, ir profesionāls darbs, kas slēpj patiesu potenciālu – konkursā piedāvātās idejas daļu.

Otro vietu un balvu 11 000 eiro žūrija piešķir darbam ar devizi **SPACES & PLACES** – autori personu apvienība SIA «**RUUME arhitekti + Dāvis Gasuls + K-Forma**».

Vizuāli līdzīgs piedāvājums darbam ar devizi Revitalizing Kimmel Quarter. Ēku būvmasas

ir harmoniskas, fasāžu augstums un lielā daļuma princips ir videi atbilstošs. Ielu stūra apjoms izvietots uz obligātās būvlaides un telpiski akcentēts gan ar plašu ieejas mezgla iekšpagalma telpā, gan paaugstinātu apjoma stūra daļu. Vēsturiskajam apjomam pie K. Valdemāra ielas ir lokālas pārveides elementi – projektēta virsbūve un piebūve. Veids, kādā tas paredzēts, liecina par autoru izpratni par kultūrvēsturiskā mantojuma saglabāšanas estētiskajiem principiem. Var teikt, ka jaunā apbūve veidota kā fons, kas nodrošina iespēju nolasīt kvartāla atšķirīgo industriālo vēsturi. Vēsturiskā divu pagalmu struktūra iekškvartāla vides kontekstā ir novērtēta un saglabāta, piedāvājot racionālu un ērtu publiskās ārtelpas izmantošanu, nodrošinot vides pieejamību un patīkamu ainavisko pilsētvidi arī stundās pēc darba laika. Pasāžas izvide atbilst priekšstatam par vēsturisko dalījumu.

Jauno būvprojekcijas mērogs un konfigurācija veiksmīgi ierakstās esošajā pilsētvidē, tomēr pagalmos, kas atklājas no apkārtējo ielu (Skolas, Stabu) skatiem, iekšpagalma fasādēs dominē vienveidība un pārmērīgs stikla lietojums. Jaunais apjoms uz vēsturiskās ēkas K. Valdemāra ielā uzlikts lielāks, ar pārkari pāri vēsturiskajai būvei, kas vizuāli nomāc un ir mazāk veiksmīgs risinājums. Fasādes piedāvāts dažādot, variējot to dalījuma struktūru. Šeit jūtama skaidra un saudzīga pieeja kultūrvēsturiskajam mantojumam, apliecinot to ar konteksta mērogu, ar smalkāku pieeju apjomu dalījumā un fasādes ritma izjūtu. Fasādes materiālu izvēle ir korekta, bet jāatzīmē, ka līdzīga pieeja ir redzēta neskaitāmos projektos pēdējo desmit gadu laikā. Pozitīvi vērtējama ideja vēsturisko ēku renovācijai – saglabāt koka konstrukcijas zem stiklotā jumta. Nav pārkāpts pieļaujamais apjomu augstums. Plānojumi racionāli, piedāvā fleksibilitāti attīstītajam un atraktīvu publisko telpu pilsētniekiem. Jaunā stūra apjoma pirmā stāva telpas rezervētas publiski pieejamai funkcijai.

Trešo vietu un balvu 6000 eiro žūrija piešķir darbam ar devizi **STABU 1** – autori SIA «**SARMA & NORDE Arhitekti**».

Priekšlikums nenoliedzami ir inovatīvs un dod pienesumu RVC pilsētvidei, tās publiskajai ārtelpai, veidojot pievilcīgu kontrastu starp veco un jauno. Piedāvātie arhitektoniskie risinājumi respektē gan RVC prasību pēc perimetrālās apbūves struktūras, gan šai RVC daļai raksturīgo ārējās telpas atvēršanu, kā arī vēsturiskās vērtības – gan redzamās (alus brūzis, vasaras muižiņa), gan apslēptās (morfoloģiskās – Baltijas jūras senkrasts). Respektēta prasība stūra apjomu K. Valdemāra un Stabu ielas krustojumā izvietot uz obligātās būvlaides, tālāk apjomi organizēti, izmantojot atkāpes būvlaides un atvērta perimetrālās apbūves veidu. Paredzētā piebūve bijušajai brūža ēkai Skolas ielas pusē, kur fasāde ar

logailām atrodas uz robežas ar blakus zemes gabalu, neatbilst apbūves noteikumiem. Vēsturiskā divu pagalmu struktūra iekškvartāla vides kontekstā nav saglabāta, bet publiskā ārtelpa veidota, izmantojot kvartāla unikālo reljefu un kvartāla vietzīmi – brūža dūmeni. Plaša ieeja centrālajā pagalma telpā paredzēta no K. Valdemāra ielas un veidota ielas līmenī, ar stūra apjoma pirmo stāvu akcentējot pilsētvides telpisko risinājumu. Centrālo pagalma daļu apņem amfiteātra formas kāpnes (asociatīvās kāpas) nokļūšanai augstākajos līmeņos, taču atraktīvās risinājums neatbilst vides pieejamības nosacījumiem.

Ideja atraktīvi vecos alus pagrabus, padarot tos publiski pieejamus, parāda šīs vietas patieso potenciālu – radīt unikālu vietu Rīgas pilsētā. Ieeja publiski pieejamās telpās bijušā brūža pagrabstāvā ir oriģināls risinājums pagrabu velvju un līmeņu starpības izmantošanai. Piedāvātā telpiskā struktūra, kas paredz demontēt daļu esošās vēsturiskās telpiskās struktūras un izveidot tās vietā jaunu iekškvartāla scenogrāfiju ar jaunu reljefu, ir ļoti interesanta pieeja, taču atbildi uz jautājumu, vai tā jau tapšanas brīdī ir vērtīgāka par to, ko tā aizvieto, nesniedz. Šādu atbildi varētu sniegt tikai projektā iestrādāta zaudējumu un ieguvumu bilances analīze.

Priekšlikums izceļas ar labu arhitektūru – skaidri nolasāma biroju ēkas semantika, un vides pieejamības problēmas būtu risināmas tālākajos projektēšanas posmos. Jaunbūvju pirmais stāvs ir veidots ķieģeli, turpinot esošā atbalstamā tēmu, bet pamatapjomi veidoti stikla konstrukcijās, katrai ēkai paredzot savu dalījuma motīvu kā atsauci uz vēsturiskās brūža ēkas logu dalījumu. Piebūve un daļēja vēsturiskā apjoma virsbūve pie K. Valdemāra ielas veidota ar pietāti pret kultūrvēsturisko mantojumu. Lineāro apbūvi taisnos lenķos papildina nošķeltas formas apjomi, lai izsauktu iekšpagalma telpu, vienlaikus ierakstoties apkārtējās pilsētvides slīpo jumtu kontekstā. Taču noslīpinātā apjoma iederība K. Valdemāra ielas telpā ir diskutabla. Jauno būvprojekcijas pilsētvides mērogs ir simpātisks, tomēr no biroju telpu elastības viedokļa šis ir komerciāli mazāk veiksmīgs risinājums. Piedāvātās arhitektoniskās idejas ir komerciāli neizdevīgas attīstītajam, cokolstāva un ielas līmeņa telpas ir grūti pielāgojamas racionālai apsaimniekošanai. Komerciālie momenti (īpaši pirmajā stāvā) un ilgstpējības risinājumi rada virkni jautājumu par iespēju šo piedāvājumu realizēt. Šis konkursa mets izceļas ar jaunu pieeju, piedāvājot atšķirīgu koncepciju Kimmel kvartāla teritorijas attīstībai, paredzot atvērt un eksponēt to daļu, kuru mēs šodien dabā neredzam, tādējādi veidojot saikni ar citu laikmetu. Arhitektoniskais risinājums ir interesants tieši ar savu piedāvājumu, kā publisku iesaistīt šajā pilsētvidē, kā apvienot visu veco, jauno un šobrīd acij neredzamo.

Darbs ar devīzi 'Stabu 1' piedāvā radīt unikālu vietu Rīgas pilsētā - atsegt vecos alus pagrabus un pagalmā izveidot amfiteātra formas kāpnes - asociatīvās «kāpas».

Darba ar devīzi 'Brewery forest' arhitektoniskais tēls manierīgi asociējas ar apgāztām pudelēm.

Darbā ar devīzi 'KEB485' paredzēti trīs iekšpagalmi, ērti pārejot viens otrā un akcentējot kvartāla vietzīmi - dūmeni.

Veicināšanas balvu 3000 eiro žūrija piešķir darbam ar devīzi **The Brewery Forest** - autori «Zaha Hadid Ltd.» (Lielbritānija), piedaloties konsultantiem «Ramboll Sweden AB» (Zviedrija), SIA «ZALA Landscape Architecture» un SIA «SUDRABA Arhitektūra». Piedāvātās arhitektūras formas nenoliedzami ir spilgtas, stilīgas un drosmīgas. Šeit var runāt par apbūves tēlu, kas veidojies, pēc pašu autoru teiktā, no RVC ipatnībām, koka apbūves lielā ipatsvara un tik būtiskā jūgendstila, mēģinot to tulkot mūsdienīgas arhitektoniskās valodas skaidrojumā. Taču piedāvātajam risinājumam piemīt arī riski, kas saistīti ar liektā stikla un limētā koka konstrukciju realizāciju un uzturēšanas iespēju Rīgā. Ēkas tēls risināts

manierīgi, asociējot to ar apgāztām pudelēm, kas netieši uzsver, ka agrāk šeit ražoti alkoholišķie dzērieni. Respektēta obligātā būvlaide K. Valdemāra un Stabu ielas krustojumā, bet ir pārkāpts pieļaujama augstums iekšpagalma apjomam. Fasāžu plaknes un būvapjomi dalīti atbilstoši apkārtējās apbūves mērogam. Var diskutēt par to, vai stūra apjoma akcents visā tā augstumā - faktiski neogotikas ekspresijā - atbilst ēkas pamatfunkcijai - birojiem. Var diskutēt arī par to vai vēsturisko apjomu K. Valdemāra ielā aptverošais jaunais apjoms, kas vērstas pret Bruņinieku ielu, ir iederīgs šajā vēsturiskajā vidē. Piedāvājums veido masīvu jaunu apjomu virs daļēji saglabātās ēkas ir agresīvs pret vēsturiskās daļas pagalmu. Stabu ielas pirmo divu stāvu neapbūvētā daļa toleranti saplūst ar Stabu un Skolas ielu mazstāvu apbūves telpu, vienlaikus tā paver skatu uz iekšpagalma pasāžu, savukārt no tās - uz ielas telpu. Vēsturiskā divu pagalmu struktūra iekškvartāla vides kontekstā nav saglabāta. Publiskā ārtelpa ir atraktīva, aicinoša un draudzīga, kur racionāli estētiskā arhitektūra varētu sasniegt sagaidāmo «postcard» efektu šādam jaunam projektam mūsdienīgāk un efektīvāk nekā ekspresīvas un sarežģīti risinātas fasādes. Cilvēkiem ir dažādas gaumes, un pilsētai nav jābūt viendabīgai.

Piedāvājuma vizuāli ekspresīvajā arhitektūrā stiklotās virsmas kombinētas ar to «ietēpu» - koka un metāla konstrukciju un otrreiz izmantotajiem ķieģeļu elementiem. Aiz salīdzinoši ambiciozās idejas slēpjas profesionāls projekta izpildījums - plānojumi, ilgtspējības risinājumi u. c. Izstrādes līmenis šķiet visaugstākais no konkursā iesniegtajiem piedāvājumiem. Tā kā konkurss ir par kvartāla attīstības ideju, daudzus aspektus var risināt procesā, un idejas oriģinalitāte no tā nemainās. Kopumā būvapjomi ir par masīvu un attīstītajam šķietami komerciāli interesanti, tomēr publiskā ārtelpa ir saspiesta. Jaunās apbūves iekšpagalmu pa perimetru aptver segta pasāža ar āra galdiņiem pie apjomos paredzētajām kafējnicām. Vēsturiskās daļas iekšpagalmu rotā iekārtas vēsturiskās apbūves jumta koka konstrukcijas modelis. Stāvu plāni ir pārdomāti un nodrošina elastību un funkcionālas pielāgošanas iespējas, telpas ir labi izgaismotas, piedāvāts maksimāli izmantot apbūves iespējas. Ilgtspējības kritēriji tiek risināti patiešām augstā līmenī, izņemot atsegtās koka konstrukcijas, kas transporta radītā augstā gaisa piesārņojuma dēļ būtu jāmaina. Ar nelielām atkāpēm kopumā atbilst konkursa projektēšanas uzdevumam. Ļoti labi risināta vēsturiskās apbūves renovācija. Izteikti oriģināls un ekstravagants piedāvājums ar izmantošanas mērķim atbilstošu ēkas tēlu, tomēr izvītot nesošās koka konstrukcijas ēkas ārpusē ir tehniski sarežģīts un dārgs risinājums. Pie ielas ar tik intensīvu transporta noslogojumu sagaidāmas nepamatoti augstas ekspluatācijas izmaksas.

Veicināšanas balvu 3000 eiro žūrija piešķir arī darbam ar devīzi **KEB485** - autori personu apvienība SIA «a part» un SIA «**OZOLA & BULA arhitektu birojs**».

Kopumā risinājums ir profesionāls, uztverts vietas potenciāls, vecā un jaunā līdzvars, funkciju elastība, bet piedāvājums neizceļas ar īpašām novitātēm, tam nav vizītkartes tēla. K. Valdemāra un Stabu ielas stūra apjoma risinājumā ievērota obligātā būvlaide, stūris telpiski akcentēts. Pirmie divi stāvi paredzēti ar atkāpes būvlaidi un ar publiski pieejamu funkciju, kas ir atzīstams ielas publiskās ārtelpas risinājums. Jaunie apjomi niansēti augstumos, kontūrās, fasāžu struktūras mērogā. Virsbūve vēsturiskajam apjomam nenomāc esošo ne pēc gabarītiem, ne fasāžu risinājumā. Vēsturiskā divu pagalmu struktūra iekškvartāla vides kontekstā saglabāta un attīstīta. Kimmel kvartāla teritorijā ir paredzēti trīs iekšpagalmi - jaunajā daļā, jauktajā jaunajā un vecajā, kā arī vēsturiskajā daļā, kas ērti pāriet viens otrā. Biroja pagalmiņš, kas veidots jaunajā apbūves daļā, ir visai noslēgts, varbūt izmantojams arī publiskai nakts dzīvei, bet kopējā kontekstā ir par mazu. Otrs iekšējais pagalmi ir gan ar vēsturisko, gan ar jauno apbūvi, tai skaitā ar kvartāla vietzīmi - dūmeni, kas aktīvi iekļaujas iekšpagalmu struktūrā. Trešais ir pilnībā vēsturiskās apbūves telpa. Publiskajā ārtelpā ir paredzēti apstādījumi, ir nodrošināta vides pieejamība, taču iekšpagalmi nav pārāk viesmīlīgi ēku apjomu dēļ. Kvartāla koptēls, atraktivitāte, plūsmu organizācija, aicinošais raksturs, ilgtspējības momenti ir formāli risināti. Nav sajūtas, ka izveidota jauna vieta pilsētniekiem, nav šā īpašā notikuma. Minuss ir pārliedz aizraušāns ar platībām, kas šeit ir pārspīlēta, īpaši apbūves jaunajā daļā, kā rezultātā cieš publiskā ārtelpa. Iebrauktuve autostāvvietās no Stabu ielas ir organizēta pārāk tuvu K. Valdemāra ielai, kas nav drošs risinājums. Fasāžu risinājumi atbilst pilsētvīdes fasāžu mērogam, bet tas nav galvenais šajā konkursā. Masīvās fasādes pilsētvīdes kvalitāti neuzlabo, lai gan sniedz labas iespējas veidot energoefektīvas ēkas. Biroji veiksmīgi izkārtoti ap vertikālajām komunikācijām, bet stāvu plāni nav pārāk elastīgi, ja tos nepieciešams pielāgot dažādiem irniekiem, kā arī samazina iespēju izmantot dienas gaismu ēkas dziļuma dēļ. Bioloģiskās daudzveidības un klimata pārmaiņu mazināšanas pasākumi netiek risināti.

APARTAMENTU VIESNĪCAS JAUNBŪVE ZAĶUSALAS KRASTMALĀ 21

Novietnes adrese: Zaķusalas krastmala 21, Rīgā. Konkursa norises laiks: 21.03.2021. - 28.05.2021. Rikotājs: SIA Katoļu 9. Žūrija: priekšsēdētāja Olga Muhanberga, vietniece Ilze Rukmane-Poča, locekļi: Gunita Kalite, Māra Liepa-Zemeša, Edgars Bērziņš (LAS pārstāvis), Juris Monvīds Skalbergs, Juris Bērziņš. Atbildīgā sekretāre: Dina Beķere.

Konkursa mērķis - iegūt iespējami labāko apbūves ieceres pilsētbūvnieciskās un arhitektoniskās idejas priekšlikumu objekta istenošanas sākuma stadijā atbilstoši prasībām, kas izriet no konkursa noteikumiem, objekta novietnes un tās teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumiem, kā arī pasūtītāja projektēšanas darba uzdevuma.

Konkursa priekšmets/objekts ir apartamentu viesnīcas jaunbūves Zaķusalas krastmalā 21 būvniecības ieceres arhitektūras risinājumu ideja.

- Konkursā iesniegtu darbu skaits: 4. Žūrija vērtēja iesniegtos darbus pēc šādiem kritērijiem:
- konkursa darba pilsētbūvnieciskā un arhitektoniskā veidola risinājuma idejas kvalitāte - idejas oriģinalitāte, augstbūves apjoma un arhitektoniskā veidola uztvere salas un pilsētas kontekstā;
 - konkursa objekta ģenerālā plāna shēmas konceptuālo risinājumu kvalitāte saistībā ar konkrētās pilsētvīdes ipatnībām/prasībām;
 - jaunā būvapjoma veidola un fasāžu arhitektoniski inovatīvais risinājums un materiālu izvēle;
 - apbūves ieceres funkcionalitāte, tās tehniskie rādītāji;
 - citi specifiski papildus kritēriji pēc žūrijas ieskatiem (ilgtspējība, racionalitāte u. tml.).

Žūrija piešķir **pirmo vietu** un godalgu 3000 eiro darbam ar devīzi **AD111** - autori SIA «**VVV Architecture**».

Darbs izceļas ar interesantu fasādes risinājumu, lokālu oriģinalitāti, veidojot izteiksmīgu telpisku akcentu pilsētas panorāmā. Ir domāts par ēkas silueta izgaismošanu. Labi organizēta gājēju/transporta kustība, izmantota ūdens mala un multifunkcionālas rekreācijas iespējas. Ieteicams piestrādāt pie tā, lai mazinātu uzsvaru uz masīvajiem apjomiem, būvapjomu, tostarp zikurāta tipa formu. Būvapjoma risinājumam jāatbilst Rīgas teritorijas un izmantošanas nosacījumu (RTIAN) 276. un 290. punktam, proti, pie ielām būve nedrīkst izvīzīties ārpus 45 grādu leņķa veidotas telpas, mērot no ielas pretējās puses ēkas būvlaides vai plānotās būvlaides, ja ielas pretējā pusē nav ēku. 16 un vairāk stāvu ēkām šis noteikums attiecas tikai uz ēkas apakšējo apjomu, kas nav zemāks par 12 metriem. Turpmākajā būvniecības ieceres dokumentācijā jāietver teritorijas šķērsgriezumu ar blakus esošajā zemesgabalā iespējamās ēkas shematisku attēlojumu, pieņemot konkrētajā apbūves situācijā pieļaujamās maksimālās apbūves augstuma noteikumus.

Otro vietu un godalgu 2000 eiro žūrija piešķir darbam ar devīzi **ZK140** - autors **Jānis Atelhauers**.

Piedāvātais būvapjoms kopumā iederīgs pilsētas siluētā un savā ziņā veido augstuma

Darbs ar devīzi 'AD111' veido izteiksmīgu telpisku akcentu pilsētas panorāmā.

Darba ar devīzi 'ZK150' būvaplāns ir visizteiksmīgākais risinājums pilsētvidē no konkursā iesniegtajiem darbiem.

Darbs ar devīzi 'UV777' izceļas pilsētas panorāmā dominējot pār esošo apbūvi.

Trešo vietu un godalgu 1500 eiro žūrija piešķir darbam ar devīzi **UV777** – autori SIA «**A+SH**».

Objekts izceļas pilsētas panorāmā, dominējot pār esošo apbūvi, kur 130 m augstums (36 stāvi) iezīmē sensitīvo pilsētas konteksta problēmu. Arhitektoniski telpiskais risinājums ir vienkāršs un ainavā neveido pozitīvas pārmaiņas, neraugoties uz to, ka siluets ir veidots pa stāvu grupām, kā arī risināta objekta integrācija pilsētvidē, paredzot gan autotransporta, gan gājēju plūsmu risinājumus. Ēkas augstuma pamatojums ar maksimālo atļauto intensitāti nav pieņemams. Pozitīvi vērtējami risinājumi vietējā konteksta meklējumos: vietas zīme, trīsstūra motīvu tēma, spēle ar dalījumu, arī šķeltā virsotnes forma, kas veido piedāvājuma savdabību. Ģenerālpārplāns balstās uz pietiekami detalizētu vides konteksta analīzi, ieskaitot ietekmi uz blakus teritoriju insolāciju. Pozitīvi vērtējama no ziemeļu puses organizētā piekļuve, atvēlot piekrasti publiskajai ārtelpai.

RĪGAS CELTNECĪBAS KOLEDŽAS NĀKOTNES ATTĪSTĪBAS VĪZĪJA,

ID - RCK 2021/2
Novietnes adrese: Rīgā, Gaiziņa ielā 3. Konkursa norises laiks: 21.06.2021.-20.09.2021. Rīkotājs: Rīgas Celtniecības koledža. Žūrija: priekšsēdētājs Normunds Grinbergs, locekļi: Dmitrijs Pavlovs, Ingunā Jekale, Agrita Maderniece, Dr. habil. arch. Jānis Krastiņš, Aigars Kušķis, Daiga Veinberga (LAS pārstāve), Miķelis Putrāms (LAS pārstāvis). Atbildīgā sekretāre: Dace Kalvāne.

Konkursa mērķis – iegūt arhitektoniski un funkcionāli pārdomātu un ekonomiski pamatotu metu Rīgas Celtniecības koledžas nākotnes attīstības vīzija. Konkursa priekšmets ir Rīgas Celtniecības koledžas pārbūves un teritorijas apbūves un labiekārtojuma perspektīvās attīstības iecere. Konkursā iesniegto darbu skaits: 9.

Žūrija vērtēja piedāvājumus pēc konkursa nolikumā noteiktajiem kritērijiem, īpašu uzmanību veltot pilsētbūvnieciskajai situācijai un jaunā/-o būvobjekta/-u iedarībai Rīgas Celtniecības koledžas kvartāla perimetrālajā apbūvē, galvenās ieejas izveidei no Akadēmijas laukuma, kā arī risinājumu funkcionālajai un arhitektoniskajai kvalitātei. Nemot vērā, ka RCK metu konkursā iesniegto darbu izpildījuma kvalitāte un detalizācijas pakāpe bija atšķirīga, kā arī vērojama atšķirīga pieeja projektēšanas programmas interpretācijā, žūrija nolēma pārdalīt balvu fondu un piešķirt naudas balvas labākajiem četriem darbiem ar augstāko novērtējumu:

- darbam ar devīzi SO14 (autori SIA «SAMPLING») pirmo vietu un godalgu 11 000 eiro;
- darbiem ar devīzēm SU61 (autori SIA «a part») un AA11 (autori SIA «GAISS Arhitekti») dalītu otro un trešo vietu un godalgu 6500 eiro;

■ darbam ar devīzi AA44 (autori SIA »Arhitektu birojs JAUNROMĀNS UN ĀBELE») – veicināšanas godalgu 4000 eiro.

Darbā ar devīzi **SO14** (autori SIA «**SAMPLING**») būvobjektu izkārtojums atbilst vides kontekstam un harmoniski iekļaujas pilsētvidē, apvienojot klasisko ar laikmetīgo. Arhitektūras risinājumu formu valoda ir skaidra, precīzi pamatota un izteiksmīga. Būvobjektu kārtojums ir gleznains un līdzsvarots, kas nodrošina Akadēmijas laukuma ziemeļrietumu malas telpisko ietvaru. Prāgas ielas un Akadēmijas laukuma stūri veidotais pilsētbūvnieciskais risinājums neveikls, stūra vietā izveidojot kaktu. Projekta atbilstības nākamajā stadijā šis trūkums jānovērš. Diskutabla ir vēja rotoru izvietošana uz jumta pilsētvides jumtu ainavas kontekstā.

Idejas balstītas uz izpratni par nepieciešamo brīvo atmosfēru izglītības iestādes plānojumā, arhitektoniskajos un interjeru risinājumos telpās, kas veiksmīgi ilustrētas kolāžās un aprakstos. Telpiskā struktūra ir organizēta meistari, funkcionāli pamatoti sapludinot iekšējām ar ārtelpu, kā arī loģiski un veiksmīgi integrējot esošo ēku un jaunceltni vienotā telpiskā struktūrā. Labi risinātas darbnīcas, to izvietošana un funkcionalitāte. Oriģināls un asprātīgs ir sporta zāles piedāvājums sasaistē ar skolu un dienesta viesnīcu. Koledžas telpu funkcionalitāte un plānojums ir ļoti nolasāms, pateicoties labai projekta grafiskajai kvalitātei. Piedāvāto risinājumu izklāsts un ideju teorētiskais pamatojums ir skaidrs. Dienesta viesnīcas plānojums nav racionāls, jo komunikāciju un rekreācijas telpu platība ievērojami pārsniedz dzīvojamu telpu platību.

Teritorijas iekšējā iela stratēģiski un loģiski organizē gan skolas piegādes, gan evakuācijas un ikdienas plūsmas, vienlaikus saistot koledžu ar apkārtējo infrastruktūru, veidojot funkcionālu un baudāmu urbāno atmosfēru. Labi plānota jaunā korpusa centrālā ieeja, racionāla gājēju, velosipēdu un transporta plūsmu organizācija. Dienesta viesnīcas 1. stāva izveide demonstrē gan pilsētvides atmosfēras izjūtu, gan izpratni par publiskās telpas kvalitātēm.

Pilsētas nozīmes publiskā ārtelpa – Akadēmijas laukums – risināts kā skolas parks. Piedāvātais risinājums kā dabiskās dabas daļa ar uzsvertu ainaviskā plānojuma kompozīciju disonē ar apkārtējo pilsētvidi, ignorējot nozīmīgos apkārtējās apbūves elementus un Akadēmijas laukuma statusu. Laukumu ietverošo ēku un laukuma sabiedriskā nozīme prasa pilsētas vēsturisko apstādījumu veidošanas tradīcijām atbilstošākus risinājumus bez pārsātinātājuma ar funkciju dažādību.

Darba ar devīzi **SU61** (autori SIA «**a part**») būvobjekts iekļaujas esošajā pilsētvidē, veidojot perimetrālu apbūvi un jaunu fasādi pret Akadēmijas laukumu, bet Gogoļa ielas būvlaide nav

ievērota. Risinājums vietas kontekstam ir pašmērķīgs un vienveidīgs gan apjomos, gan fasādēs, neraugoties uz to, ka meklēti vienojošie motīvi ar apkārtējo apbūvi. Vāji uzsverta jaunā RCK galvenā ieeja. Pakāpienveidā risinātā apjomu kompozīcija ir pretrunā ar uztveres zonā esošās Zinātņu akadēmijas ēkas apjoma simetrisko kompozīciju. Zemais apjoms gar Prāgas ielu pārtrauc savienojumu ar esošo ēku un neveido vienotu ansambli ar koledžas būvobjektu. Ideju teorētiskais pamatojums un risinājumu izklāsts ir skaidri formulēts. Teritorijas funkcionālais zonējums pakārtots vizuālās kvalitātes meklējumiem, vērsts uz vizuāli sakārtotu, tradicionālu vidi, mazāk risinot skolas audzēkņu mobilitātes funkcijas. Plūsmu organizācija nav skaidri uztverama, izņemot racionālo gājēju plūsmas risinājumu gar jauno būvobjektu (no Prāgas līdz Gogoļa ielai). Akadēmijas laukuma plānojumam kompozicionāli izsvērts, funkcionāli daudzveidīgs un laikmetīgs, bagāts formās un faktūrās, kas sasauca ar jaunbūves jumta risinājumu, bet nerisina funkcionāli nozīmīgos gājēju plūsmu virzienus. Priekšlikums ar funkcionālo dažādību un labiekārtojuma pārsātinājumu nav saderīgs ar Akadēmijas laukuma reprezentālo raksturu. Būvobjekta izvietošana atkāpe no zemesgabala robežas Akadēmijas laukuma pusē radījusi pagalma lietišķā platības samazinājumu.

Darba ar devīzi **AA11** (autori SIA «**GAISS Arhitekti**») jaunais būvobjekts veido perimetrālu apbūvi, izmantojot konsekventu fasādes dizaina valodu un aplikatīvu apdari ar šķiedrcementa lamelēm, tā iegūstot formāli viendabīgu, bet monotoni garlaicīgu arhitektūru. Būvobjekta neatbilst apkārtējās vēsturiskās apbūves mērogam un raksturam. Nav pamatoti esošajiem kokiem domātie iedziļinājumi (eksedras) celtnes apjomā, jo koku dzīves ilgums nav salīdzināms ar ēkas ilglaicību. Eksedra Akadēmijas laukuma fasādē ir galvenais telpiskais akcents, taču tas ir absolūti nesaderīgs ar galvenās ieejas izveidojumu. Augstais ēkas būvobjekts pie Gogoļa ielas neiekļaujas pilsētvidē un dominē pār skolu Gaiziņa ielā 1.

Esošās koledžas infrastruktūra ir izmantota racionāli, pagalmā viss pakārtots mobilitātes un vides pieejamības nodrošinājumam, bet nav īsti piemēroti ikdienas vajadzībām, piemēram, piegādes transporta kustībai. Korekts pazemes autostāvvietas plānojums, taču koledžas ēkas priekšdārza risinājums pret Gaiziņa ielu nav atbilstošs vides un apbūves kontekstam. Pagalma koncepcija sabalsojas ar jaunās ēkas tēlu, ainavas izveides paņēmieni saskaņoti ar jauno stikloto fasāžu koncepciju, bet ne ar vēsturisko ēku. Maz ticami pagalmā plānotie lietussūknis kanalizācijas ilgtspējas risinājumi ar apstādījumu bioloģisko daudzveidību, jo tādi iespējami tikai pašākā teritorijā un vienotā sistēmā ar Akadēmijas laukumu.

pāreju no televīzijas torņa uz televīzijas ēku. Projektēto apjomu veido savērpta metāla režģa konstrukcija, tas pilsētbūvnieciski ir izteiksmīgākais no konkursā piedāvātajiem, taču rada bažas par realizāciju un uzturēšanu. Konkrētajā vietā ir nepieciešams veidot arhitektoniski izteiksmīgu un kvalitatīvu apjomu, jo tas ir ļoti labi uztverams no dažādām pilsētas vietām. Diemžēl darba autori nav apskatījuši risinājumu kopā ar Zaķusalas iespējamo perspektīvo apbūvi. Lidzīgi kā citos konkursa darbos piedāvāts kā pilsētas, tā lokālo augstceltņu kontekstā pārāk dominējošs apjoms, piešķirot tam vēl formālu akcentu 9 m augstumā. Galvenā ieeja un piekļuve ar transportu risināta tikai no krastmalas – no dienvidu puses, kas ir zaudējums publiskai ārtelpai, neparedzot ielu gar ziemeļu robežu.

Darba ar devīzi 'SO14' idejas balstītas uz izpratni par nepieciešamo brīvo un nepiespiesto atmosfēru izglītības iestādes telpiskajā plānojumā.

☒ *Darbā ar devīzi 'SU61' meklēti vienojošie motīvi un fasādes ritma elementi ar apkārtējo apbūvi.*

Darbā ar devīzi 'A11' piedāvātais būvprojekts veido perimetrālu apbūvi, izmantojot konsekventu fasādes dizaina valodu.

☒ *Darbā ar devīzi 'AA44' autori drosmīgi eksponē ēkas līnētā koka un betona konstrukcijas un plašo stiklojumu.*

Darba ar devizi 'LQ11' mūsdienīgais kompozicionālais risinājums pozitīvi kontrastē ar vēsturisko apbūvi un labi iekļaujas Satekles ielas telpas kontekstā ar potenciālu veidot pilnvērtīgāku akcentu Elizabetes un Satekles ielas stūrī.

Darbs ar devizi **AA44** (autori SIA «**Arhitektu birojs JAUNROMĀNS UN ĀBELE**») piedāvā skaidri uztveramu būvprojekta kompozīciju, kas iekļaujas esošajā pilsētvidē, veidojot perimetrālu apbūvi un jaunu apbūves fronti pret Akadēmijas laukumu ar akcentētu galveno ieeju. Ekspozētās līnētās koka un betona konstrukcijas, kā arī plašais stiklojums rada bažas par «caurspidīgumu», it īpaši tumšajā diennakts laikā. Jaunbūves – mācību korpusa – apjoms semantiski neprecīzs, vairāk atgādina izstāžu paviljonu, nevis mācību iestādi. 88 m garajā un 18 m dziļajā stiklotajā ēkā grūti nodrošināt energoefektivitāti. Nav precīzi ievērotas būvnormatīvu prasības un Gogoļa ielā. Savstarpēji nesaderīga ir mācību korpusa un neizteiksmīgā, primitīvā viesnīcas arhitektūra. Studentu viesnīcai ir 35 m gara, 16 m plata vienmuļa fasāde ar zigzaga veida jumtu. Jumta formas izvēles pamatotību ir grūti nolāst; vizuāli tā neveido vienotu ansambli vai saspēli ar vēsturisko koledžas ēku. Galveno funkcionālo zonu organizācija ir atrisināta, veiksmīgi un racionāli izmantojot esošo infrastruktūru. Optimāla gājēju plūsmu organizācija un autostāvvietu skaits. Piedāvātā divu pagalmu kompozīcija koledžas kompleksā nerada vienotu atmosfēru. Piedāvātā Akadēmijas laukuma simetriskā kompozīcija ir nesaderīga ar jaunbūvju apjomu asimetrisko risinājumu. Laukumā paredzēts pārāk daudz cietā seguma zonu. Jaunais caurstaigājamais savienojums no Gaiziņa ielas uz Turgeņeva ielu caur RCK teritoriju nav piemērots mācību iestādei.

BIROJU ĒKU KOMPLEKSA IZVEIDE RĪGĀ, KVARTĀLĀ STARP ELIZABETES, ERNESTA BIRZNIKA-UPĪŠA, DZIRNAVU UN SATEKLES IELU

Novietnes adrese: kvartāls Rīgā starp Elizabetes, Ernesta Birznieka-Upīša, Dzirnavu un Satekles ielu. Konkurss norises laiks: 20.07.2021.-18.10.2021. Rikotājs: SIA Linstow Baltic/SIA Satekles Business Center. Žūrija: priekšsēdētājs Dr. arch. h.c. Jānis Dripe, locekļi: Andis Kublačovs, Ēriks Bergmans, Edgars Bērziņš, Gvido Princis, Ventis Didrihsons (LAS pārstāvis), Viesturs Brūzis, Aigars Kušķis, Vilnis Šlars, Anna Ancāne. Atbildīgā sekretāre: Dace Kalvāne.

Konkurss mērķis – iegūt pilsētvidnieciski, arhitektoniski pārdomātu ilgtspējīga biroju ēku kompleksa jaunbūves metu, nodrošinot racionālu līdzekļu izmantošanu un brīvu konkurenci starp konkursa dalībniekiem. Konkurss priekšmets – SIA Satekles Business Center biroju ēku kompleksa apbūves iecere Rīgā, kvartālā starp Elizabetes, Ernesta Birznieka-Upīša, Dzirnavu un Satekles ielu. Apbūves iecerei jāietver arhitektoniskie risinājumi un teritorijas kopējais ģenerālplāns biroju ēku kompleksa izveidei trijos savstarpēji saistītos

zemes gabalos Rīgā, Birznieka-Upīša ielā 2, Birznieka-Upīša ielā 4 un Dzirnavu ielā 106. Konkurssā iesniegto darbu skaits: 6.

Žūrija vērtēja iesniegtos metus, īpašu uzmanību pievēršot:

- publiskās ārtelpas kvalitātei, publiskajai pieejamībai un sabiedrības labumam, ko kvartāls dod pilsētai (kvartāla caurstaigājāmība, publiskā ārtelpa iekškvartālā, ielas telpas atkāpes, ieejas akcenti, savienojums starp Satekles un Ernesta Birznieka-Upīša ielu);
- akcenta potenciālam iespējamībai, bet arī akcenta diferenciacijai starp Novira Plaza, Origo un jaunbūvējamo kvartālu;
- arhitektūras valodai, tonalitātei un iespējamo lietoto principu atšķirībai no tuvumā esošajiem kvartāliem (Novira Plaza, Origo);
- niansēm Satekles ielas fasādes risinājumā, sava veida telpiskajām asprātībām un to likumiskajam ietvaram, kas atļautu tās realizēt;
- būtiskiem aspektiem Rīgas pilsētas centra kontekstā – iedibināto mērogu, centra telpas detalizāciju Elizabetes, Ernesta Birznieka-Upīša ielas virzienā, par tonālo diferenci tā apjoma risinājumā, par detalizācijas smalkumu un materiālu lietojumu;
- Elizabetes ielas frontes pagriezianam un noslēguma apbūvei, ņemot vērā padomju laika pilsētplānošanas kļūdas, kā arī esošajai viesnīcai Elizabetes ielas asi, kur veidojas zināma saspēle.

Žūrija piešķir **pirmo vietu** un 15 000 eiro darbam ar devizi **LQ111** – personu apvienība «**L.SN**», kas sastāv no SIA «LAUDER Architects» un SIA «SARMA & NORDE Arhitekti». Autori ir rūpīgi iedziļinājušies nosacījumos attiecībā uz zemes gabalu dalījumu un apbūves blīvumiem, piedāvājot veiksmīgu kvartāla stūra akcentu ar labu mēroga izjūti un ievērojot Elizabetes ielas pretējā pusē realizējamo būvprojekta. Ir ievēroti situācijas nosacījumi, ka kompleksu veido trīs atsevišķi zemesgabali, kur katram jāievēro apbūves noteikumi, ja nav panākts institūciju akcepts par atsevišķu, kopējo kvartāla un citu pilsētvides situāciju mazāk ietekmējošu atkāpi pieļaujāmību. Dzirnavu ielas 106 zemesgabala apjoma risinājums izskatās pēc laba kompromisa, lai, nemainot sarkano līniju, iegūtu loģiskāku būvprojekta ielas frontes saderību ar kvartāla iedibināto būvnormatīvu un pārveidotu apbūves ideju atbilstošu normatīvajam regulējumam. Tomēr drosmīgais piedāvājums Dzirnavu ielā 106 ir diskutabls, redzams potenciāls konflikts ēkas būvprojekta erkeru principam ar sarkano līniju. Diskutabls ir arhitektoniskā akcenta lielums, jo Satekles un Elizabetes ielas stūri iecerēta izteikta vertikāla dominante, kas virs maksimāli atļautā galvenā apjoma augstuma sasniedz 29,7 metrus.

Mūsdienīgais risinājums pozitīvi kontrastē ar vēsturisko apbūvi un labi iekļaujas Satekles ielas kontekstā, izceļot Elizabetes un Satekles

ielas stūri kā svarīgāko konkrētajā situācijā. Pozitīvi vērtējams mēģinājums sakārtot kvartāla apbūves līniju gar Satekles ielu. Skatoties no Stacijas laukuma, būvprojekta kārtojums ir pārliciecināms. Lidzvērtīgs risinājums veiksmīgi kalpotu arī Elizabetes ielas telpiskā noslēguma akcentam, apjoma palielinājumu kompensējot ar otra Elizabetes ielas stūra augstuma samazināšanu, kas piedāvājumā risināts vājāk, nepakārtojot to ielas asij – it kā akcentējot, bet nepietiekami. Pazemināto apjomu jumti ielu stūros tiek izmantoti kā skatu platformas un kopumā veido dažādu un atšķirīgu ārtelpu un skatu vietu kompleksu (4. stāvā uz Ernesta Birznieka-Upīša ielu un mazstāvu koka apbūvi, virs 6. stāva – skats uz Elizabetes un Satekles ielu, Rail Baltic). Risinājums ir kvalitatīvas kosmopolitiskas arhitektūras piemērs, bet savu dimensiju dēļ tas labāku uztveramību iegūtu brīvā teritorijā.

Labiekārtojuma un vides pieejamības risinājumu kvalitāte pārdomāta, veidojot caurstaigājamo iekšpagalmu, savienojot Ernesta Birznieka-Upīša un Satekles ielas, plūsmas organizējot caur segtu ātriju, piedāvājot ērtas velosipēdu novietnes. Ieejas zonas paplašinājums Elizabetes un Ernesta Birznieka-Upīša ielas stūrī būs sabiedrības ieguvums projekta istenošanas gadījumā. Piedāvāts labs teritorijas labiekārtojums ar skvēru pie Satekles ielas un papildu stādījumiem, saglabāti abi vērtīgie koki, izveidotas apzaļumotas jumtu terases, kā arī lietus dārzi neapbūvējamās ārtelpas risinājumā.

Priekšlikums sniedz risinājumus apbūvei visās trijās zemes vienībās un ņem vērā robežsituāciju starp RVC daļas 20. gadsimta mijas kultūrvidi un citu arhitektūras stilu objektiem Rīgas stacijas areālā un pilsētēlpā gar Satekles ielu. Interesants ir specifiskās situācijas apbūves risinājums Dzirnavu ielas stūra zemesgabalam, veidojot publisko ārtelpu neapbūvējamajā daļā.

Fasādes vertikalizētā kompozīcija, kas sastāv no alumīnija/stikla elementiem, atspoguļo plānojumu. Pozitīvi vērtējams ātrija atvērums pret Elizabetes ielu līdzās galvenajam ieejas mezglam un fasāžu dalījums no telpu elastīguma viedokļa. Ātriju un iekšpagalmu kombinācija rada izgaismojuma ziņā komfortablu telpu. Fasāžu materiāli piedāvāti gaišā krāsā, kas disonē pilsētvidē un ilgtermiņā var būt risks no uzturēšanas viedokļa.

Žūrija piešķir **otro vietu** un 10 000 eiro darbam ar devizi **ELIZABETES CORNER** – autori SIA «**MARK Arhitekti**».

Origināls arhitektūras risinājums, kas rada vizuālu ilūziju par jauna būvprojekta iekļaušanos pilsētas audumā un atbilstību apbūves noteikumiem. Pozitīvi vērtējama piedāvātā apbūve ar dzegu virs 5. stāva un slīpā jumta risinājums, kas sasaucas ar RVC raksturu. Diskutabls ir jaunās ēkas masīvās formas

piedāvājums. Skats Elizabetes ielas perspektīvā vienmuļš, jo nerisina Elizabetes ielas telpisko noslēgumu. Ernesta Birznieka-Upīša ielas frontē ir ievērota dzegu augstuma diferenciācija, respektējot vēsturisko mazstāvu apbūvi un paredzot starpdzegu 2. stāva līmeni. Kaut arī divu augšējo stāvu slīpā fasāde demonstrē, ka masīvais būvobjekts respektē apkārtējās apbūves augstumu un telpisko dažādību, tas neatrisina masīvā septiņu stāvu būvobjekta ietekmi uz mazstāvu apbūvi un neveido harmonisku dialogu ar to. Ernesta Birznieka-Upīša un Elizabetes ielas stūra risinājums ar pirmā stāva telpisko paaugstinājumu ir labi artikulēts.

Piedāvājums vislabāk atrisina publisko ārtelpu un vides pieejamību. Atzinīgi vērtējama iekšsvartāla gājēju iela starp Ernesta Birznieka-Upīša un Satekles ielu, kas nesavieno pieturvietas un nodrošina biroja darbinieku un apmeklētāju plūsmu organizāciju. Plašais iedzīlīnātais pagalmi ar jaunu apzaļumojuma sistēmu funkcionāli savieno visas trīs ēkas. Lai nodrošinātu vides pieejamību, nepieciešama pandusu sistēma, kas ir funkcionāli savietota ar velosipēdu nogādāšanu pagrabstāva līmeņa stāvvietās. Tiesa, tuvākajai apbūvei nav raksturīgi plaši pret ielu atvērti iekšpagalmi. Atverot Satekles ielas jaunās apbūves frontes pagalma skatu uz kultūrvēsturisko koka ēku, tiek dota iespēja no ielas pretējās puses vai no Rail Baltica iegūt zināmu priekšstatu par RVC vēsturiskās apbūves daudzveidību. Pie tik plaši atvērta iekšpagalma jāpiedomā par ielas trokšņu slāpējošiem risinājumiem. Diskutabls ir publiski pieejamā pagalma iedzīlīnātais līmenis, respektīvi, vai laukuma iedzīlīnāšana ir funkcionāli un ekonomiski pamatojams risinājums. Projekta kvalitātes netiktu zaudētas, ja šī kabata būtu veidota ielas līmenī, risinot trokšņu problēmu ar lokāliem labiekārtojuma risinājumiem.

Atzinīgi vērtējams priekšlikums par Satekles ielas frontes dažādo iespēju izmantošanu pilsētas zaļās struktūras stiprināšanai trīs veidos:

- spēcīgi, jauni ielas posma apstādījumi sarkanajās līnijās;
- iedzīlīnāts pagalma dārzs (-3,5 m), kas atvērts un saistīts ar ielas telpu un aizsargā šo telpu no ielas radītā trokšņa un gaisa piesārņojuma;
- skvērs ar apstādījumiem, kas paplašina transporta pieturvietas zonu.

Neparastais piedāvājums fascinē ar savu vienkāršību, formas skaidrību un konteksta izpratni, ar konceptuāli atšķirīgu arhitektonisko ideju, kas pelna īpašu atzinību. Oriģināli un radoši risināts Elizabetes un Satekles ielas stūra akcents, kas nepaceļas virs galvenās būvmasas, bet telpiski, smailla šaurleņķa erkera veidā, izvirzīts krustojuma telpā un norāda uz Elizabetes ielas pagrieziena un virzienu, kur iela tiks turpināta zem dzelzceļa, realizējot Rail

Baltica projektu. Ņemot vērā vides kontekstu un ēkas gabarītus, identiski risinātās fasādes ar vertikalizēto ritmu rada monotonu masīvas sienas iespaidu. Lakoniskais būvobjekts risinājums veido vienotu vizuālo tēlu. Fasādes un nosacītās jumta plaknes sapludinājums ar vienojošām vertikālā dalījuma joslām ir simpātiskākā projekta priekšlikuma daļa. Stāvu plānojuma funkcionalitāte atbilst biroju vajadzībām, kur var ērti plānot un pielāgot darba vidi. Ēka ir veidota kā vietzīme ar savu spēcīgo individualitāti un atpazīstamību. Apbūves iecere atbilst vēlmei par biroju kompleksa attīstību, kas varētu tikt papildināta ar dažām komerciālajām funkcijām. Arhitektonisko formu valoda asociējas ar solidumu, respektu, prestižu, radot iespaidu par būves monofunkcionālo raksturu. Fasādes izteikti vertikālais dalījums ar nelielu soli un izvirzītajiem vertikālajiem elementiem rada vēsturiskās apbūves mērogam radniecīgu ritmu un dalījuma proporcijas, taču nekopē un nedublē to jaunajā ēkā. Ēkas veidols, fasāžu kompozīcija un lietotie materiāli (matētie terakotas toņi, patinēts tērauds un balts betons kombinācijā ar stiklu un patinētu alumīniju) ir piemērojami biroju ēkai un kvartālam. Tiesa, fasādes masīvā jumta slīpne un apdares materiāla izvēle nosaka to, ka šī ēkas daļa ir pakļauta intensīvam atstarojošam efektam, kas ir nevēlams jebkurā rakursā, īpaši - ielu perspektīvajos skatos.

Žūrija piešķir **trešo vietu** un 5000 eiro darbam ar devīzi **HIGH SKY** - autori SIA «ARPLAN».

Veidojot ēku apjomus atbilstoši pilsētvides nosacījumiem, ir nodrošināta priekšlikuma iekļaušanās normatīvu prasībās, taču netiek ievērots apbūves blīvums. Piedāvājumā ir respektēta un labi integrēta saglabājamā vēsturiskā apbūve, taču iecere nelauj apvienot zemes vienības, kā arī piemērot RVC apbūves augstuma rādītājus (projektā apbūves maksimālais augstums 26,8 m). Projekta iecerē ir veiksmīga apjomu kompozīcija Satekles un Elizabetes ielas krustojumā, kā arī veidotas vertikālās atkāpes pie zemākas apbūves - Ernesta Birznieka-Upīša ielas pusē augstums tiek dažādots ar pakāpienveida terasējumu, respektējot mazstāvu koka apbūvi. Asprātīgi papildināta Satekles ielas jaunās apbūves fronte, to bagātinot ar dažādos leņķos kārtotām stikloto posmu daļām, kas veido bagātīgu krāsu, faktūru un atstarojumu spēli ielas telpā. Dzegas augstums ir iederīgs apkārtējā pilsētvīdē. Apjoma kopējā masa ar stikloto fasādi sniedz internacionālu stikla arhitektūras perioda vēstījumu, bet piramidālajam kārtojuma nav pamatojuma, tas neatbilst RVC mērogam attiecībā uz Elizabetes ielas telpas noslēgumu. Piedāvātā apbūve ir blīva, paredzot maksimāli aizbūvēt arī iekšpagalmu. Stiklotās fasādes viļņojumi/lauzumi uzskatāmi par

veiksmīgu, bet nepietiekamu mēģinājumu konteksta meklējumos. Publiskās ārtelpas risinājumiem pietrūkst novatorisma. Mehāniskās iebrauktuves un auto pandusa risinājums neveicina pagalmu izmantošanas iespējas. Transporta stāvvietu nodrošinājumā dominē velonovietnes. Veidotas atkāpes 1. stāva līmeni no Elizabetes un Satekles ielām un daudz ieeju/dažādu telpu, kas veicina apmeklētāju piesaisti objektam. Pagalms veidots, no divām pusēm pieejams no ielas, bet rampas dēļ uz pagrabstāvu nav paredzēts caurstaigājams, neeksistē gājēju savienojums starp Ernesta Birznieka-Upīša un Satekles ielu. Veiksmīgs labiekārtojums visā neapbūvējamā zemesgabalā Satekles un Dzirnava ielas stūrī, neslēpjot sadrumstaloto mazā mēroga apbūvi blakus zemesgabalā.

Piedāvātās fasāžu stiklojums un caurspīdīgums nav īpaši oriģināls risinājums, jo tāds pamatprincips ir pazīstams modernās arhitektūras aprītē vairākus gadu desmitus. Tomēr apjomu un fasāžu detalizētajā risinājumā ir dažādi vērtīgi piedāvājumi, kā vienkāršos stiklotos fasāžu posmus izveidot atraktīvus un iederīgus pilsētvīdē, variējot ar plakņu leņķiem un dažādām faktūrām, gaismas caurlaidību un tonālīti stiklojumam, ar keramikas elementiem panākot ēkas tēla smalkumu un dzīvīgumu. Apjoma daļā pret Satekles ielu un tālākajos skatos pret Stacijas laukumu stiklotajai fasādei ir sava loģika no materiāla, mēroga un formas aspektiem, kas veido dialogu starp vēsturisko pilsētvīdi un jauno darījumu/transporta mezglu ap Rīgas Centrālo staciju. Pozitīvi vērtējama konferenču zāle pēdējā stāvā ar panorāmas skatu uz apkārtējo pilsētvīdi.

Kopējais ēku daļu izkārtojums ir vienkāršots un nedod iespēju kvartāla daļas caurstaigājāmībai. Lielo stiklojumu dēļ projekts būtu mazāk elastīgs attiecībā uz iekštelpu iespējamo pārplānošanu. Salīdzinot ar citiem konkursa projektiem, kas izvēlējušies līdzīgus apbūves paņēmienus Satekles ielas apbūves arhitektoniskajam risinājumam, šis priekšlikums vērtējams pozitīvi, jo tiek saglabāta sajūta, ka šis ir vienots biroju komplekss. Pozitīvi vērtējami fasādēs integrētie saules paneļi, īpaši liederīgi D un DR fasādēs (saules baterijas, integrētas piekārtajā fasādē vai stiklojumā). Kopumā ēkas fasāžu tonētā stiklojuma plaknes ar terakotas akcentiem rada viegluma iespaidu, bet rada jautājumu - vai birojos neradīsies žālūzijas, kas traucēs ēkas uztveri? Gar Ernesta Birznieka-Upīša ielu piedāvāts salīdzinoši masīvs būvobjekts, kas samazina pirmā zemesgabala pagalma izmērus un rada neatbilstību apbūves noteikumiem, kā arī komforta līmeni vizuālajai saiknei ar ārtelpu un dienas gaismas nodrošinājumu. Piedāvājums ir interesants, bet komerciāli mazāk pievilcīgs, jo piedāvā mazāk kvadrātmetru, nekā normatīvi pieļauj, turklāt pasūtītājs saskartos ar izaicinājumiem ēkas caurspīdīguma dēļ. ▲

Darbā ar devīzi 'Elizabetes corner' iekšējais, iedzīlīnātais pagalmi ar jaunu apzaļumojuma sistēmu funkcionāli savieno visas trīs konkursa teritorijas ēkas.

Darbā ar devīzi 'High sky' stiklotie fasāžu apjomi variē ar plakņu leņķiem ar faktūrām, gaismas caurlaidību un tonālīti stiklojumam, ar keramikas elementiem, panākot ēkas tēla smalkumu un dzīvīgumu.

HIGHSKY 1/19

MEU KONKURSS